

Νικηφόρος Βρεττάκος

**Μικρός τύμβος
(17 Νοεμβρίου 1973)**

Δίχως τουφέκι και σπαθί, με το ήλιο στο μέτωπο,
υπήρξατε ήρωες και ποιητές μαζί. Είστε το Ποίημα.

Απλώνοντας το χέρι μου δεν φτάνει ως εκεί
που ωραία λουλούδια τις μορφές σας
Λιτανεύει ο αέρας της αρετής. Ω παιδιά μου,

Μπροστά σ' αυτό το ποίημα μετράει μόνο η σιωπή.

Κωστούλα Μητροπούλου

1050 ΧΙΛΙΟΚΥΚΛΟΙ

"Εδώ Πολυτεχνείο, εδώ Πολυτεχνείο!"
Αυτή η φωνή που τρέμει στον αέρα,
δεν σου 'στειλε ένα μήνυμα μητέρα,
αυτή η φωνή δεν ήτανε του γιού σου,
ήταν φωνές χιλιάδες του λαού σου.

"Εδώ Πολυτεχνείο ,εδώ Πολυτεχνείο!"
Μιλάει ένα κορίτσι κι ένα αγόρι,
εκπέμπουνε τραγούδι μοιρολόι,
χίλιες πενήντα αντένες η λαχτάρα,
σε στόματα μανάδων η κατάρα.

Και τα κορίτσια και τ' αγόρια που μιλούσαν,
τρεις μέρες και τρεις νύχτες δεν μετρούσαν,
δοκίμαζαν τις λέξεις με αγωνία,
κι αλλάζανε ρυθμό στην ιστορία.

"Εδώ Πολυτεχνείο, εδώ Πολυτεχνείο!"
Γραμμένα μένουν τα ονόματα στο αρχείο,
δεν αναφέρονται οι νεκροί που είναι στο ψυγείο,
λένε πως είναι τέσσερις κι είναι εκατό οι μανάδες,
πρώτα σκοτώθηκε η φωνή και σώπασαν χιλιάδες.

ΡΙΤΣΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
Το αγόρι και η πόρτα

Εκεί που έπεσε
είναι μια κόκκινη λίμνη,
ένα κόκκινο δέντρο,
ένα κόκκινο πουλί.
Σηκώθηκε όρθια
η πεσμένη καγκελόπορτα-
χιλιάδες άλογα.
Λαός καβαλίκεψε.
Κομνηνέ! - φωνάξαμε.
Γύρισε και μας κοίταξε
δε φορούσε επίδεσμο
ούτε στεφάνι.
Άσπρα άλογα, κόκκινα άλογα
και μαύρα, πιο μαύρα-
καλπασμός, - η ιστορία
Να προφτάσουμε.

